

[Erhard Jakobsen]

hvis ikke de rette partier havde været der til at dreje debatten omkring disse ting; så kunne det have været nogle menneskers ret til folkepension, der var kommet ind i det, og det er jo en af de ting, vi er sluppet for, i hvert fald til 1982.

En anden ting, vi er sluppet for – og det minder jeg også med glæde hr. Brixtofte om – er den debat, der har været, lige siden venstres daværende minister, Anders Andersen, på SV-regeringens vegne lovede, at nu skulle vi snart få en værdistigningsafgift. Og det blev ved med at vende tilbage, at der nok skulle komme en værdistigningsafgift. Blev det ikke til januar, blev det nok derefter osv. Det skal ikke bebrejdes venstre, at den ikke blev til noget, men de skal heller ikke roses for det, for den hang i hvert fald som en trussel. Nu er den væk. Det er en af de ting, vi har fået ud af det her indtil 1. januar 1982, længere når vores magt med 6 mandater ikke, men så langt nåede vi altså også. Venstrøs trussel om værdistigningsafgift er i hvert fald ude af billedet, og det betyder nok meget for en del parcelhusejere, navnlig de lidt ældre, for det var bl. a. dem, der skulle betale den, når de skulle af med deres hus og hen i en lejlighed. Det er klart, at når huset er for stort og konen ikke kan passe haven, kommer der et tidspunkt, hvor man er nødt til at skifte over til en lejlighed, og det må gamle mennesker se hen til med rædsel, hvis de skal betale værdistigningsafgift, for så kan det jo knibe med at få noget ud af det.

Til fru Agnete Laustsen vil jeg lige sige, at hun stillede ikke i dag det spørgsmål, som kom under første behandling, som jeg så i TV og fik lejlighed til at besvare i TV. Men jeg tror, at fru Agnete Laustsen ikke stillede det, fordi hun er helt klar over, at vi naturligvis ikke medvirker i anden fase. Vi håber inderligt, at der inden anden fase er et folketingsvalg, hvor vælgerne har lejlighed til at tage stilling til, om de synes, det er rigtigt, at der skal pilles ved rentefradragsretten ad bagvejen ad husvejen. Det håber vi der bliver lejlighed til, og det kan vi jo i fællesskab bidrage til at der i hvert fald gør.

Jeg vil i øvrigt sige både til hr. Brixtofte og til fru Agnete Laustsen, at vi havde sikkert hellere medvirket til nogle af de ting, som V og K vil foreslå, men vi er ikke blevet inviteret. I de 14 dage, hvor V og K spildte tiden på ikke at forhandle med socialdemo-

kraterne om noget som helst, men bare kørte valgprogrammer frem gensidigt, hørte vi intet, da var vi ikke med. Da var der ingenting om fælles aktioner osv., vi kunne lave. Tværtimod kunne vi læse i avisen, at bl. a. fremtrædende konservative sagde, at nu var der endelig kommet orden på tingene, nu var det de fire gamle partier, der overtog ansvaret, og så kunne disse små outsiders glide ud ved næste valg. Det var det, vi kunne læse på det tidspunkt.

Vi ville utvivlsomt med glæde have støttet en borgerlig regering med V og K i nogle bestræbelser, men så må vi også nøgternt sige: hvis vi i dag havde haft en borgerlig regering i mindretal – for denne borgerlige regering ville have haft færre mandater end socialdemokratiet bag sig – hvor meget ville denne borgerlige regering mon så kunne få socialdemokratiet til at gå med til? Næppe en tredjedel af det, som socialdemokraterne er tvunget til at gå med til nu, fordi de selv er i regering. Det er jo den sandhed, man står over for; og det synes jeg lige man skal tage i betragtning, inden man begynder at håne partier alt for meget, der kun gør det, som andre partier har gjort den ene gang efter den anden, når de mente, at landets interesser var bedst tjent med det. Hvorfor ikke tillægge andre partier nogenlunde samme hæderlige motiver, som man gerne ønsker at blive tillagt selv? Det gælder også på dette punkt.

Centrum-demokraterne har ikke et øjeblik slugt kameler, som vi ikke kan forsvare. Når fru Agnete Laustsen i farten nævner momsforhøjelsen som en af de kameler, vi har slugt, vil vi gerne sige: ja tak, dem sluger vi gerne flere af, for det var centrum-demokraternes valgprogram fra 1973, så den slags kameler kan man godt overkomme at sluge nogle stykker af.

Og så én ting til. Hvad skulle der have været sat i stedet for det her? Her har vi hørt lidt spredt fægtning, men ikke noget sammenhængende. Jeg står her med resten af socialinspektørernes skrivelse, det, som fru Agnete Laustsen ikke læste op. Skulle det være dette, jeg havde nær sagt makværk, som er stillet op i socialinspektørernes skrivelse, der skulle træde i stedet for? Der er da ingen, der drømmer om at gennemføre de fuldstændig tilfældigt udslyngede ting fra socialinspektørerne. De er jo ikke skattein-